

27 Οκτωβρίου, 1993

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΗΛΙΑΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 400/91, 401/91 και 520/91)

-
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Υπηρεσία υπαλλήλου ως εκτάκτου, ημερομισθίου ή ωρομισθίου δεν λαμβάνεται υπόψη, για σκοπούς καθορισμού αρχαιότητας — Νομολογία και οι σχετικές νομοθετικές διατάξεις: Άρθρο 49 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν.1/90) και το προϊσχύσαν Άρθρο 46 του Ν. 33/67 όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 του Ν.10/83 — Αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γεννήσεως, έχει ασήμαντο βάρος. 5
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Κριτήρια — Η αξία είναι το κριτήριο με τη μεγαλύτερη βαρύτητα — Επαύξησή της, από το ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως της σύστασης του Προϊσταμένου. 10
- Με τις συνεκδικασθείσες ως συναφείς προσφυγές, προσβλήθηκε η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Βοηθού Αρχιεπιστάτη, στην Επαρχιακή Διοίκηση. 15
- Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:
1. Η αρχαιότητα των υπαλλήλων υπολογίζεται σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 49 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 1/90). Στις υποθέσεις **Τάκη Πάρη v. Δημοκρατίας** και **Μιχαήλ Χριστοφίδη v. Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας**, αποφασίστηκε ότι η υπηρεσία υπαλλήλου ως εκτάκτου, ημερομισθίου ή ωρομισθίου δεν λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς καθορισμού της αρχαιότητάς του, με βάση την τότε ισχύουσα νομοθεσία που 25

ήταν το Άρθρο 46 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Ν. 33/67), όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 του Νόμου 10/83, του οποίου η φρασεολογία είναι ταυτόσημη με εκείνη του Άρθρου 49 του νέου Νόμου 1/90.

5

Εν όψει των ανωτέρω, η αρχαιότητα των δύο αιτητών και του Ενδιαφερόμενου Μέρους, κρίνεται με βάση την ηλικία τους, αναφορικά με την οποία υπήρχαν όλα τα στοιχεία ενώπιον της Διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα, επειδή υπήρχαν ενώπιον της Διοίκησης λανθασμένα στοιχεία ως προς την αρχαιότητα των υποψηφίων, απορρίπτεται ως ολότελα ατεκμηρίωτος.

10

2. Οι προσωπικοί φάκελοι και οι φάκελοι των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων που περιείχαν όλα τα στοιχεία που αφορούσαν τους υποψηφίους και που θα οδηγούσαν το Διευθυντή σε ασφαλές συμπέρασμα ως προς την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, ήταν ενώπιον του Γενικού Διευθυντή όταν προέβαινε στην επίδικη σύστασή του. Τεκμαίρεται, ως εκ τούτου, ότι λήφθηκαν υπόψη από το Γενικό Διευθυντή.

15

20

Στη σύσταση του Γενικού Διευθυντή γίνεται ρητή αναφορά στις πληροφορίες για τους υποψηφίους που ο Γενικός Διευθυντής είχε πάρει από τους Επάρχους, στην προσπάθειά του να συστήσει τον καταλληλότερο υποψήφιο. Η σύσταση δεν περιορίστηκε στα στοιχεία των φακέλων. Κρίνεται ότι δεν παραβιάστηκε η πρόνοια του Άρθρου 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Ν. 1/90), σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη και τις "αιτιολογημένες συστάσεις του Προϋστάμενου του Τμήματος, στο οποίο υφίσταται η κενή θέση". Η επίδικη σύσταση είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Ούτε έχει εντοπιστεί οποιαδήποτε ασυμφωνία της σύστασης, προς τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων.

25

30

35

3. Η αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γεννήσεως έχει ασήμαντο μόνο βάρος. Σχετική είναι η υπόθεση *Αγάθη Θεοφίλου και Άλλη ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας*, στην οποία γίνεται αναφορά σε προγενέστερες αποφάσεις επί του θέματος.

40

4. Η αξία αποτελεί το κριτήριο με την μεγαλύτερη βαρύτητα (βλ.: *Republic v. Roussos*. Στο βαθμό που η αξία των υποψηφίων αντικατοπτρίζεται στις Εμπιστευτικές τους Εκθέσεις, οι αιτητές στις προσφυγές αρ. 400/91 και 520/91 αξιολογήθηκαν σ' όλες τις εκθέσεις τους ως "λίαν καλοί", ενώ το Ενδιαφερόμενο μέρος όπως και

ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 401/91 αξιολογήθηκαν ως "εξαιρέτοι". Σ' αντίθεση με τους αιτητές, το Ενδιαφερόμενο Μέρος έχει υπέρ του και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, που αποτελεί ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως, ουσιαστικής σημασίας, που προσθέτει στην αξία του συστηθέντα υποψήφιου.

5

Με βάση τα πιο πάνω στοιχεία, το Δικαστήριο είναι αδύνατο να συμφωνήσει με την εισήγηση, ότι οποιοσδήποτε από τους αιτητές έχει αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους. Επιπρόσθετα, το Δικαστήριο έχει καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή.

10

Οι προσφυγές απορρίπτονται με £150 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Πάρη ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 2941,

Θεοφίλου και Άλλοι ν. Ε.Δ.Υ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 2199,

20

Republic v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217.

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Βοηθού επιστάτη, Επαρχιακή Διοίκηση αντί οι αιτητές.

25

Ι. Νικολάου, για τους Αιτητές στις προσφυγές 400/91 και 401/91.

30

Λ. Γεωργιάδου, για τον Αιτητή στην προσφυγή 520/91.

Α. Παπασάββας, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

35

Καμία εμφάνιση για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Οι τρεις αυτές προσφυγές συνεδικάστηκαν γιατί στρέφονται εναντίον της ίδιας διοικητικής πράξης με την οποία η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (εφεξής η "Επιτροπή") προήγαγε το Ενδιαφερόμενο Μέρος Δημήτρη Αγγελή στη θέση Βοηθού Αρχιεπιστάτη, Επαρχιακή Διοίκηση, από 1/3/1991, αντί

40

των Αιτητών. Η επίδικη πράξη δημοσιεύτηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερομηνία 22/3/1991.

Τα γεγονότα είναι σε συντομία τα εξής:

5

Η θέση Βοηθού Αρχιεπιστάτη, Επαρχιακή Διοίκηση, είναι θέση προαγωγής. Η πλήρωσή της ζητήθηκε με επιστολή του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Εσωτερικών, προς την Επιτροπή, με ημερομηνία 2/5/1990. Ανάμεσα στους προσοντούχους υποψήφιους ήταν οι Αιτητές και το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

10

Στη συνεδρία της, ημερομηνίας 10/9/1990, η Επιτροπή αποφάσισε να αναβάλει την εξέταση του θέματος, προκειμένου να διερευνηθούν ισχυρισμοί του Επιστάτη Σάββα Γεωργίου, Αιτητή στην προσφυγή αρ. 520/91, που περιέχονται στην επιστολή του προς την Επιτροπή με ημερομηνία 1/3/1990, με την οποία αμφισβητούσε την αντικειμενικότητα της εμπιστευτικής του έκθεσης για το 1989, καθώς και παρόμοιοι ισχυρισμοί που προβλήθηκαν από άλλο υποψήφιο Επιστάτη. Η Επιτροπή είχε απαντήσει στην εν λόγω επιστολή του Σάββα Γεωργίου, με επιστολή της ημερομηνίας 6/4/1990, στην οποία ανέφερε ότι θα εξέταζε τις παραστάσεις του όταν και εφόσο θα επιλαμβάνονταν θέματος προαγωγής του ή/και πλήρωσης οποιασδήποτε θέσης για την οποία θα ήταν υποψήφιος.

15

20

25

Η Επιτροπή εξέτασε τις εν λόγω παραστάσεις του Αιτητή Σάββα Γεωργίου και στα πλαίσια της έρευνας που διεξήγαγε επί του προκειμένου απηύθυνε επιστολές ημερομηνίας 8/10/1990, 6/11/1990 και 7/12/1990 στον Έπαρχο Λευκωσίας, ζητώντας τα σχόλιά του επί του θέματος. Ο Έπαρχος απάντησε με επιστολή του ημερομηνίας 12/12/1990, επισυνάπτοντας και σημείωμα του Αξιολογούντος Λειτουργού του Αιτητή. Ακολούθως η Επιτροπή, κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 11/1/1991, απέρριψε το αίτημα του εν λόγω Αιτητή για τροποποίηση της βαθμολογίας του στην Έκθεση του 1989 και αποφάσισε να τη λάβει υπόψη ως έχει. Το σχετικό πρακτικό βρίσκεται στο Φάκελο των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων του Αιτητή, που κατατέθηκε στο Δικαστήριο ως Τεκμήριο 3. Δυστυχώς, η απόφαση αυτή της Επιτροπής κοινοποιήθηκε στον Αιτητή με μεγάλη καθυστέρηση, με επιστολή ημερομηνίας 28/1/1992, μετά που συμπληρώθηκε η διαδικασία πλήρωσης της επίδικης κενής θέσης.

30

35

40

Η Επιτροπή επιλήφθηκε εκ νέου του θέματος της πλήρωσης της επίδικης θέσης κατά τη συνεδρία της ημερομηνίας 17/1/1991, στην παρουσία του Γενικού Διευθυντή, Υπουργείο Εσωτερικών,

τον οποίο η Επιτροπή ενημέρωσε για τις αποφάσεις που λήφθηκαν στη συνεδρίαση της Επιτροπής, ημερομηνίας 11/1/1991, και έθεσε στη διάθεσή του τους Προσωπικούς Φακέλους και τους Φακέλους των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων. Ακολούθως, ο Γενικός Διευθυντής σύστησε για προαγωγή το Ενδιαφερόμενο Μέρος και αποχώρησε. Το σχετικό πρακτικό αναφέρει επί του προκειμένου τα εξής:

"Με βάση και τις πληροφορίες που έχει πάρει από τους Επάρχους, αλλά και τις Εκθέσεις των υποψηφίων, βρίσκει ότι ο Δημήτριος Αγγελή είναι ο πλέον κατάλληλος και ακολουθούν με κάποια διαφορά ο Γιάννης Νικολάου και ο Σάββας Κωνσταντίνου. Τους δίνει κατά σειρά προτεραιότητας και η σύστασή του είναι για το Δημήτριο Αγγελή. Ξεχωρίζει την περίπτωση του Σάββα Χατζησάββα, ο οποίος παρουσιάζεται με εντυπωσιακά προσόντα για τη θέση, αλλά η απόδοσή του υστερεί αισθητά έναντι των άλλων."

Στη συνέχεια, η Επιτροπή, σύμφωνα πάντοτε με το σχετικό πρακτικό, αφού εξέτασε τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της Θέσης, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τους Φακέλους των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων και έλαβε υπόψη τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, καθώς και τις κρίσεις και τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος Δημήτρης Αγγελή, ο οποίος είχε συστηθεί από το Γενικό Διευθυντή, υπερείχε των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να προσφέρει σ' αυτόν προαγωγή στην επίδικη θέση, σαν τον πιο κατάλληλο από τους υποψηφίους.

Όλοι οι Αιτητές ισχυρίζονται ότι η επίδικη απόφαση είναι προϊόν πλάνης περί τα πράγματα. Σύμφωνα με τους Αιτητές στις προσφυγές αρ. 400/91 και 401/91, η πλάνη συνίσταται στο ότι τόσο ο Γενικός Διευθυντής όσο και η Επιτροπή έλαβαν υπόψη τους την αρχαιότητα των διαδίκων όπως αυτή λανθασμένα φαίνεται στον κατάλογο των υποψηφίων που ήταν ενώπιόν τους και παραγνώρισαν ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος πρωτοδιορίστηκε στην υπηρεσία το 1961 ενώ ο μεν Αιτητής στην προσφυγή αρ. 400/91 πρωτοδιορίστηκε το 1953, ο δε Αιτητής στην προσφυγή αρ. 401/91 πρωτοδιορίστηκε το 1954. Κατά τους δυο αυτούς Αιτητές, η πλάνη ως προς την έκδηλη υπεροχή τους σε αρχαιότητα έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους κατά 8 και 7 έτη αντίστοιχα, καθιστά την επίδικη απόφαση ακυρώσιμη.

5 Ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 520/91 βασίζει τον ισχυρισμό του για πλάνη της Διοίκησης ως προς τα πράγματα στο ότι η σύγκρισή του με τον επιλεγέντα υποψήφιο έγινε χωρίς πρώτα η Επιτροπή να διερευνήσει και να αποφασίσει την ένσταση του αναφορικά με την Εμπιστευτική του Έκθεση για το 1989.

Θα εξετάσω πρώτα τους ισχυρισμούς των Αιτητών στις προσφυγές αρ. 400/91 και 401/91, αναφορικά με την αρχαιότητα.

10 Από το περιεχόμενο των σχετικών φακέλων προκύπτει ότι τα στοιχεία, αναφορικά με τους δυο Αιτητές και το Ενδιαφερόμενο Μέρος, αρχίζουν από τις αιτήσεις τους για διορισμό στη θέση Επιστάτη. Στους φακέλους δεν περιέχεται κανένα προγενέστερο στοιχείο. Και οι τρεις αυτοί υποψήφιοι διορίστηκαν στη θέση
15 Επιστάτη από 1/8/1984. Από τα στοιχεία, όμως, των αιτήσεων τους φαίνεται ότι τόσο οι Αιτητές όσο και το Ενδιαφερόμενο Μέρος, πριν διοριστούν στη θέση Επιστάτη, είχαν υπηρετήσει ως έκτακτοι ή τακτικοί εργάτες ή/και εβδομαδιαίοι Επιστάτες. Ο δικηγόρος των Καθ'ων η Αίτηση ισχυρίστηκε ότι η υπηρεσία τους
-20 αυτή ήταν πάνω σε ωριαία βάση και δεν υπολογίζεται για σκοπούς αρχαιότητας, βάσει του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου 1990 (Νόμος αρ. 1/90). Ο δικηγόρος των Αιτητών δεν απάντησε πάνω στη θέση αυτή του δικηγόρου των Καθ'ων η Αίτηση.

25 Η αρχαιότητα των υπαλλήλων υπολογίζεται σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 49 του Νόμου αρ. 1/90. Τα εδάφια (1) και (2) του εν λόγω άρθρου προνοούν ότι:

30 "49(1) Η αρχαιότητα μεταξύ υπαλλήλων που κατέχουν την ίδια μόνιμη θέση ή τάξη της ίδιας θέσης, είτε μόνιμα είτε προσωρινά είτε από μήνα σε μήνα είτε με απόσπαση, είτε με σύμβαση, κρίνεται με βάση την ημερομηνία της ισχύος του διορισμού, της προαγωγής ή απόσπασής τους στη συγκεκριμένη θέση ή τάξη, ανάλογα με την περίπτωση, ανεξάρτητα από τον τρόπο κατοχής της.

35 (2) Σε περίπτωση ταυτόχρονου διορισμού, προαγωγής ή απόσπασης στη συγκεκριμένη θέση ή τάξη της ίδιας θέσης, η αρχαιότητα κρίνεται σύμφωνα με την προηγούμενη αρχαιότητα των υπαλλήλων."

40 Στο εδάφιο (7) του ίδιου άρθρου, παρατίθεται η ερμηνεία του όρου "προηγούμενη αρχαιότητα" ως εξής:

"'Προηγούμενη αρχαιότητα' σημαίνει αρχαιότητα των υπαλλ-

λήλων στη θέση ή τάξη που κατεχόταν από αυτούς αμέσως πριν από την κατοχή της παρούσας θέσης τους ή τάξης και αν η αρχαιότητα αυτή είναι η ίδια, η προηγούμενη αρχαιότητα κρίνεται με την ίδια μέθοδο, αφού εφαρμοστεί αναδρομικά μέχρι τους πρώτους διορισμούς των υπαλλήλων στη δημόσια υπηρεσία. Σε περίπτωση που η αρχαιότητα στους πρώτους διορισμούς είναι η ίδια, η προηγούμενη αρχαιότητα κρίνεται με βάση την ηλικία των υπαλλήλων."

5

Στις υποθέσεις *Τάκη Πάρη v. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2941 και *Μιχαήλ Χριστοφίδης v. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας*, Υπόθεση Αρ. 500/91, ημερ. 25/2/93, αποφασίστηκε ότι η υπηρεσία υπαλλήλου ως έκτακτου, ημερομίσθιου ή ωρομίσθιου δε λαμβάνεται υπόψη για σκοπούς καθορισμού της αρχαιότητάς του, με βάση την τότε ισχύουσα νομοθεσία που ήταν το άρθρο 46 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Νόμος αρ. 33/67), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του Νόμου αρ. 10/83, του οποίου η φρασεολογία είναι ταυτόσημη με εκείνη του άρθρου 49 του νέου Νόμου αρ. 1/90 στην οποία έχω αναφερθεί.

10

15

20

Εν όψει των ανωτέρω, η αρχαιότητα των δυο Αιτητών και του Ενδιαφερόμενου Μέρους κρίνεται με βάση την ηλικία τους, αναφορικά με την οποία υπήρχαν όλα τα στοιχεία ενώπιον της Διοίκησης. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός ότι υπήρξε πλάνη περί τα πράγματα επειδή υπήρχαν ενώπιον της Διοίκησης λανθασμένα στοιχεία ως προς την αρχαιότητα των υποψηφίων, απορρίπτεται ως ολότελα ατεκμηρίωτος.

25

Όπως έχω ήδη αναφέρει, ο ισχυρισμός του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 520/91 για πλάνη της Διοίκησης περί τα πράγματα βασίζεται στη θέση του ότι η Επιτροπή παρέλειψε να αποφασίσει τις ενστάσεις του για την εγκυρότητα της Εμπιστευτικής Έκθεσης του για το 1989, πριν προβεί στη σύγκριση του με τους άλλους υποψήφιους. Αν η θέση αυτή αποδειχθεί λανθασμένη, ολόκληρο το επιχείρημα του Αιτητή καταρρέει.

30

35

Από τα γεγονότα που έχω εκθέσει πιο πάνω προκύπτει, χωρίς καμιά αμφιβολία, ότι η Επιτροπή εξέτασε και απέρριψε την εν λόγω ένστασή του κατά τη συνεδρία της με ημερομηνία 11/1/1991, κατά την οποία αποφάσισε να λάβει υπόψη της την εν λόγω έκθεση ως έχει. Η καθυστέρηση της Επιτροπής να γνωστοποιήσει στον Αιτητή την απόφασή της αυτή, όσο απαράδεκτη και να είναι, δεν αλλάζει το γεγονός ότι η ένσταση αποφασίστηκε, ούτε αποτελεί απόδειξη ή ένδειξη ότι η Επιτροπή ενήργησε κάτω από το βάρος

40

πλάνης, όπως λανθασμένα ισχυρίζεται ο Αιτητής.

5 Ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 400/91 ισχυρίστηκε επίσης ότι από το 1985 ήταν αποσπασμένος στο Δήμο Παραλιμνίου και ότι για την περίοδο αυτή, οι Εμπιστευτικές Εκθέσεις του συντάχθηκαν από Αξιολογούντα Λειτουργό ο οποίος δεν είχε γνώση της εργασίας του και ούτε συμβουλευτήκε οποιοδήποτε αρμόδιο του Δήμου Λεμεσού.

10 Από τους φακέλους του Αιτητή δε φαίνεται να αποσπιάστηκε ποτέ στο Δήμο Παραλιμνίου. Σε καμιά από τις εμπιστευτικές του Εκθέσεις δεν ανέφερε ο Αιτητής οτιδήποτε για απόσπαση στο Δήμο Παραλιμνίου. Στο μέρος των εκθέσεων αυτών που συμπλήρω-
15 νε ο ίδιος, δήλωνε πάντοτε ότι υπηρετούσε στην Επαρχιακή Διοίκηση Αμμοχώστου. Μόνο στην έκθεσή του για το 1987 ανέφερε ότι εξετέλεσε διάφορα έργα στις περιοχές Σωτήρας, Δερύνειας και Παραλιμνίου.

20 Ο Αιτητής δεν μπόρεσε να τεκμηριώσει τον ισχυρισμό του ότι ο Αξιολογών Λειτουργός δεν μπορούσε να έχει γνώση της εργασίας του ώστε να τον συγκρίνει με το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Ο ισχυρισμός αυτός, ως εκ τούτου, απορρίπτεται.

25 Αβάσιμος κρίνεται και ο ισχυρισμός του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 401/92 εναντίον της εγκυρότητας της σύστασης του Ενδιαφερόμενου Μέρους από το Γενικό Διευθυντή. Ο ισχυρισμός αυτός έχει δυο σκέλη. Το πρώτο σκέλος αφορά τα στοιχεία που έλαβε υπόψη του ο Διευθυντής και/ή τα κριτήρια που εφάρμοσε για να καταλήξει στην επίδικη σύστασή του. Όσον αφορά τα στοιχεία, το παράπονο του Αιτητή είναι ότι ο Διευθυντής βασίστηκε μόνο στις
30 Εμπιστευτικές Εκθέσεις και παραγνώρισε την πείρα του Αιτητή. Όσον αφορά δε τα κριτήρια που εφάρμοσε, το παράπονο του Αιτητή είναι ότι ο Διευθυντής παραγνώρισε εντελώς το κριτήριο των προσόντων και το κριτήριο της αρχαιότητας.

35 Οι προσωπικοί φάκελοι και οι φάκελοι των εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων που περιείχαν όλα τα στοιχεία που αφορούσαν τους υποψηφίους και που θα οδηγούσαν το Διευθυντή σε ασφαλές συμπέρασμα ως προς την αξία, τα προσόντα και την αρχαιότητά τους, ήταν ενώπιον του Γενικού Διευθυντή όταν
40 προέβαινε στην επίδικη σύστασή του. Τεκμαίρεται, ως εκ τούτου, ότι λήφθηκαν υπόψη από το Γενικό Διευθυντή.

Το δεύτερο σκέλος του ισχυρισμού του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 401/91 εναντίον της εγκυρότητας της σύστασης του Γενικού

Διευθυντή, αφορά την αιτιολογία της σύστασης και το κατά πόσο συνάδει ή όχι με το περιεχόμενο των διοικητικών φακέλων.

Έχω παραθέσει πιο πάνω αυτούσιο το πρακτικό που αφορά τη σύσταση του Γενικού Διευθυντή, στην οποία γίνεται ρητή αναφορά στις πληροφορίες για τους υποψήφιους που ο Γενικός Διευθυντής είχε πάρει από τους Επάρχους, στην προσπάθεια του να συστήσει τον καταλληλότερο υποψήφιο. Η σύσταση δεν περιορίστηκε στα στοιχεία των φακέλων. Κρίνω ότι δεν παραβιάστηκε η πρόνοια του άρθρου 35(4) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1990 (Νόμος αρ. 1/90), σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη και τις "αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση". Η επίδικη σύσταση είναι επαρκώς αιτιολογημένη. Ούτε έχω εντοπίσει οποιαδήποτε ασυμφωνία της σύστασης προς τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων, όπως θα φανεί με λεπτομέρεια από τη σύγκριση των υποψηφίων στην οποία προτίθεμαι να προβώ στη συνέχεια και η οποία καθίσταται αναγκαία για να αποφασιστεί κατά πόσο ευσταθεί ή όχι ο ισχυρισμός όλων των Αιτητών ότι είναι έκδηλα υπέρτεροι και καταλληλότεροι υποψήφιοι από το Ενδιαφερόμενο Μέρος.

Η αρχαιότητα των υποψηφίων που είναι διάδικοι στην παρούσα υπόθεση, θα πρέπει να κριθεί, για τους λόγους που έχω ήδη εκθέσει, με αναφορά στην ημερομηνία γεννήσεως του καθένα από αυτούς, όπως αυτή αναφέρεται στους αντίστοιχους φακέλους τους. Με βάση τις εν λόγω ημερομηνίες, η σειρά αρχαιότητας διαμορφώνεται ως εξής:

- 1ος: Ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 400/91, που γεννήθηκε στις 6/2/1932. 30
- 2ος: Αιτητής στην προσφυγή αρ. 401/91, που γεννήθηκε στις 26/2/1938.
- 3ος: Το Ενδιαφερόμενο Μέρος, που γεννήθηκε στις 16/6/1942.
- 4ος: Αιτητής στην προσφυγή αρ. 520/91, που γεννήθηκε στις 22/11/1956. 35

Θα πρέπει να επισημάνω επί του προκειμένου ότι, όπως έχει νομολογηθεί, η αρχαιότητα με βάση την ημερομηνία γεννήσεως έχει ασήμαντο μόνο βάρος. Σχετική είναι η υπόθεση *Αγάθη Θεοφίλου και άλλη ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2199, στην οποία γίνεται αναφορά σε προγενέστερες αποφάσεις επί του θέματος. 40

Αναφορικά με τα προσόντα, η κατάσταση παρουσιάζεται ως εξής:

5 Οι Αιτητές στις προσφυγές αρ. 400/91 και 401/91 και το
Ενδιαφερόμενο Μέρος είναι, κατά την εκτίμησή μου, περίπου
ίσοι. Είναι και οι τρεις απόφοιτοι δημοτικού σχολείου και πα-
ρακολούθησαν ορισμένες σειρές μαθημάτων στο ΚΕΠΑ, μερικές
κοινές και μερικές διαφορετικές. Οι Αιτητές αυτοί παρακολού-
10 θησαν 2 τέτοιες σειρές περισσότερες από το Ενδιαφερόμενο Μέ-
ρος. Η παρακολούθηση, όμως, των μαθημάτων αυτών δεν απαι-
τείται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης ούτε αποτελεί πλεονέ-
κτημα, ώστε να προσδίδει στους Αιτητές αυτούς οποιαδήποτε
υπεροχή στα προσόντα, πέραν της περιθωριακής, έναντι του
Ενδιαφερόμενου Μέρους.

15 Ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 520/91 βρίσκεται σε ελαφρώς
καλύτερη θέση από πλευράς προσόντων έναντι των άλλων υπο-
ψηφίων, επειδή είναι απόφοιτος σχολής Μέσης Παιδείας. Η
φοίτηση, όμως, σε σχολή Μέσης Παιδείας δεν είναι απαραίτητη,
20 ούτε αποτελεί πλεονέκτημα, σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας.

Η αξία αποτελεί το κριτήριο με την μεγαλύτερη βαρύτητα (βλ.
Republic v Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217). Στο βαθμό που η αξία
των υποψηφίων αντικατοπτρίζεται στις εμπιστευτικές τους εκθέ-
25 σεις, οι Αιτητές στις προσφυγές αρ. 400/91 και 520/91 αξιολογή-
θηκαν σ'όλες τις εκθέσεις τους ως "λίαν καλοί", ενώ το Ενδιαφε-
ρόμενο Μέρος όπως και ο Αιτητής στην προσφυγή αρ. 401/91
αξιολογήθηκαν ως "εξαιρέτοι". Σ' αντίθεση με τους Αιτητές, το
Ενδιαφερόμενο Μέρος έχει υπέρ του και τη σύσταση του Γενικού
30 Διευθυντή που αποτελεί ξεχωριστό στοιχείο κρίσεως, ουσιαστικής
σημασίας, που προσθέτει στην αξία του συστηθέντα υποψήφιου.

Με βάση τα πιο πάνω στοιχεία, είναι αδύνατο να συμφωνή-
σω με την εισήγηση ότι οποιοσδήποτε από τους Αιτητές έχει
35 αποδείξει έκδηλη υπεροχή έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους.
Επιπρόσθετα, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσβαλλό-
μενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στην Επιτροπή.

Παραμένει να εξεταστεί κατά πόσο ευσταθεί ο ισχυρισμός
40 του Αιτητή στην προσφυγή αρ. 400/91 ότι η προσβαλλόμενη
απόφαση είναι αναιτιολόγητη, επειδή δεν προκύπτει από τα
πρακτικά με ποιό τρόπο η Επιτροπή ζύγισε τα τρία κριτήρια και
ποιά βαρύτητα απέδωσε στο καθένα από αυτά.

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά της επίδικης απόφασης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη της και συνετίμησε και τα τρία κριτήρια που προνοεί ο Νόμος, καθώς και τις συστάσεις του Γενικού Διευθυντή. Η αιτιολογία της επίδικης απόφασης είναι, κατά την άποψή μου, επαρκής και μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία των φακέλων, από τα οποία προκύπτει ότι το Ενδιαφερόμενο Μέρος υπερείχε του Αιτητή αυτού σε αξία, στην οποία προστίθεται και η σύσταση του Γενικού Διευθυντή. Επαναλαμβάνω επί του προκειμένου ότι η περιθωριακή υπεροχή του Αιτητή έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους στα προσόντα και την αρχαιότητα, δεν καθιστούν παρόλογη την επιλογή από την Επιτροπή του Ενδιαφερόμενου Μέρους αντί του Αιτητή. Μετά την απόρριψη από το Δικαστήριο του ισχυρισμού του Αιτητή αυτού ότι υπερείχε σε αρχαιότητα έναντι του Ενδιαφερόμενου Μέρους, λόγω μακρύτερης υπηρεσίας, κατά οκτώ χρόνια, που αποτελούσε το βάθρο πάνω στο οποίο είχε στηρίξει τα βασικότερα επιχειρήματά του κατά της νομιμότητας της επίδικης πράξης, η τύχη της προσφυγής του είχε κριθεί σε μεγάλο βαθμό.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, και οι τρεις προσφυγές απορρίπτονται. Η προσβαλλόμενη προαγωγή του Ενδιαφερόμενου Μέρους επικυρώνεται. Εκδίδεται διαταγή για την πληρωμή από τον καθένα από τους τρεις Αιτητές ποσού £50 έναντι των εξόδων των Καθ' ων η Αίτηση.

*Οι προσφυγές απορρίπτονται.
Διαταγή για έξοδα ως ανωτέρω.*